

Sygn. akt V KK 637/21

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **T. T.**

skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 stycznia 2022 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 27 kwietnia 2021 r., sygn. akt V Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 10 maja 2019 r., sygn. akt II K [...],

postanowił
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanego T. T. obrońca wniosła o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 kwietnia 2021 r., sygn. akt V Ka [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 maja 2019 r., sygn. akt II K [...], argumentując to sytuacją rodzinną skazanego oraz złym stanem jego zdrowia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od

dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego T. T. argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego. Natomiast pozostałe, podnoszone we wniosku okoliczności, a przede wszystkim stan zdrowia skazanego, mogą być podstawą ubiegania się o odroczenie wykonania kary.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. a contrario).